

[Bakholt]

nelser og aktivitetsforøgelsen derfor kun vil være det halve af det ovennævnte, er det helt urealistisk, at der kan sælges indtægtsdækket virksomhed på dette niveau.

Et eksempel: en kursusuge (f.eks. et sykursus) koster mindst 25.000 kr., som en virksomhed skal betale. Der er med vilje valgt et kursus, fordi det er et relativt billigt kursus, f.eks. sammenlignet med mange jernkurser. Hertil kommer, at virksomheden selv skal betale tabt arbejdsfortjeneste til 12 personer i en uge. Det har kun meget store firmaer råd til.

Svar (15/12 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Den opstillede målsætning, en aktivitetsudvidelse på 6 pct. fra 1986 til 1987 på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet bygger på både virksomhedstilpassede kurser (VTP) og indtægtsdækket virksomhed (IDV). I begrundelsen til spørgsmålet er det forudsat, at prisen for IDV-kurser vil udgøre det dobbelte af prisen på ordinære kurser, og med denne forudsætning postuleres, at aktivitetsforøgelsen kun skulle blive halvt så stor som i den opstillede målsætning.

Forudsætningen holder imidlertid ikke. Reglerne for VTP og IDV gør, at de priser, de enkelte rekvisitter kommer til at betale, vil ligge inden for et bredt spektrum. For VTP-kurserne inden for specialarbejderuddannelsen f.eks. vil »fordyrelsen« for rekvisitteren kun kunne ligge i de udgifter, der følger af, at undervisningen er tilrettelagt for at tilgodese virksomhedens særlige behov. Udgifterne til det, virksomheden skal betale, afhænger selvfølgelig helt af det konkrete tilfælde.

Denne såkaldte »fordyrelse« skal for rekvisitteren afvejes mod de fordele, som de nye muligheder for kursusiværksættelse indebærer. Og de er mange.

Et IDV-kursus vil typisk kunne iværksættes med kort varsel, og for en virksomhed vil der kunne være betydelige gevinster forbundet med hurtigt at kunne få uddannet nogle medarbejdere til at påtage sig opgaver i forbindelse med en konkret ordre. 25.000 kr. kan meget vel være en ganske ubetydelig omkostningsforøgelse for en virksomhed i forbindelse med en ordre på et større millionbeløb. Og at virksomheden hurtigt får gen-

nemført uddannelsesaktiviteten for et antal af sine medarbejdere – for det behøver nemlig ikke at være lige præcis 12 personer – kan også være en helt grundlæggende forudsætning for overhovedet at påtage sig ordren.

Den opstillede målsætning, en aktivitetsudvidelse på 6 pct., er for hele arbejdsmarkedsuddannelsessystemet. Der vil derfor formentlig blive tale om forskellige udvidelsesprocenter på de enkelte programmer.

VTP- og IDV-mulighederne er nye. VTP-muligheden er kommet med de bekendtgørelser, der er blevet lavet i medfør af loven om arbejdsmarkedsuddannelserne, der trådte i kraft 1. juli i år. IDV-muligheden findes først i 1987. Det er derfor alt for tidligt at udtale sig om den nærmere tilrettelæggelse og udformning af kursustilbudene.

Spm. nr. S 359

Til *arbejdsministeren* (5/12 86) af:

Søren B. Jørgensen (S):

»Kan ministeren bekræfte, at det årlige bidrag pr. lønmodtager til AUD for henholdsvis arbejdsgivere og lønmodtagere stiger med 20 pct. for 1987 i forhold til 1986, og i øvrigt give en redegørelse for de økonomiske forhold vedrørende arbejdsmarkedsuddannelserne?«

Begrundelse

Tilsyneladende stiger AUD-bidraget med 20 pct. til næste år, uden at dette giver sig udslag i en stigning i aktiviteterne på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet.

Under debatten om nedskæringerne på specialarbejderskolerne onsdag den 5. november 1986 gav arbejdsministeren tilsagn om, at der ikke skulle ske nedskæringer på de almindelige specialarbejderuddannelser, at der ikke skulle afskediges lærere som følge af nedsat aktivitet på specialarbejderskolerne, og at det samlede aktivitetsniveau på specialarbejderuddannelsesområdet skulle forøges i 1987.

Der ønskes en økonomisk redegørelse for disse forhold.

Svar (18/12 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):